

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ 4

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 302

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν, καὶ πάσης Ἑλλάδος, Πρόεδρε τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μειριότητος Κύριε Χρυσόστομε· τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ἠδέως προσαγορεύομεν.

Προσοχῆς τῆς δεούσης ἡξιώθη ὑφ' Ἡμῶν τε καὶ τῆς περὶ Ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τὰ τε ἀπὸ ἰβ' μηνὸς παρελθόντος Μαρτίου (ν. ἡ.) γράμματα τῆς ὑμετέρας ἐπιποθήτου ἡμῖν Μακαριότητος καὶ ἡ ἐγκλειστος ἐν αὐτοῖς Συνοδικὴ ἐγκύκλιος, ἀγγέλουσα μὲν ἡμῖν τὴν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰλημμένην ἀπόφασιν περὶ διορθώσεως τοῦ ἐν χρήσει ἡμερολογίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δογματικῶς καὶ κανονικῶς μὴ κωλυμένης, παραμείναντος ἀθίκτου τοῦ Πασχαλίου κανόνος, ἐξηγοῦσα δὲ τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπὶ τὴν ἄνω διόρθωσιν προῦβη.

Διὰ τὰς παρεμπεισοῦσας δ' ἐορτὰς τοῦ θείου Πάσχα σήμερον δυνάμενοι ἀπαντῆσαι, γνωστὸν ποιούμεθα τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Μακαριότητι, ὅτι ἡ ἀγιωτάτη μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξετίμησε μὲν τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ἦν ἠναγκασμένη προβῆναι ἐπὶ τὴν ἄνω τοῦ ἐν χρήσει ἡμερολογίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διόρθωσιν, πρὸς ἄρσιν τῆς συγχύσεως τοῦ φιλοθρησκου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὐκ

ὀλίγον σκανδαλιζομένου ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησ. ἡμερολογίου, ἀδυνατεῖ μέντοι αὕτη, ἐν γε τῷ παρόντι καὶ μέχρις ἄρσεως τῶν κωλυόντων αὐτὴν λόγων, ἀποδεχθῆναι τὴν ἄνω διόρθωσιν, διὰ τε τὴν γνωστὴν μειονεκτικὴν θέσιν, εἰς ἣν τίθησιν αὐτὴν ἔναντι τῶν Λατίνων ἐν τοῖς Παναγίοις Προσκυνήμασι καὶ τοὺς ἐκ τοῦ προσηλυτισμοῦ κινδύνους.

Ἐπὶ τούτοις πόθῳ πολλῷ καὶ αὐθις αὐτὴν περιπτυσσόμενοι διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ ρ.ϞϞδ'. Μαΐου Ϛ'.

Τῆς Ὑμετέρας περισπούδαστου ἡμῖν Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χρῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλος πρόθυμος
+ Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

ΤΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΕΝΟΣ

Προσφώνησις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ Συλλόγου «Ὁ Πανάγιος Τάφος».

Εἶναι ἀληθῶς μοναδικὴ ἡ πανήγυρις αὕτη, ἣν ὀφείλομεν εἰς τὸν Σύλλογον «Ὁ Πανάγιος Τάφος», πανήγυρις ὑπενθυμίζουσα εἰς ἕκαστον χριστιανὸν Ἑλληνα ὅ,τι μέγα καὶ ὕψηλόν ὑπάρχει δι' αὐτὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἡ πανήγυρις αὕτη μᾶς μεταφέρει νοερῶς εἰς τὰ σεπτὰ Προσκυνήματα τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν λοιπῶν τόπων τῆς Παλαιστίνης, ἧς ἐκάστη γωνία ἀντηχεῖ ἱερωτάτας ἀναμνήσεις τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας. Ἡ Βηθλεὲμ, ἡ Ναζαρέτ, ἡ Γεθσημανή, ὁ Γολγοθάς, ὁ Ἅγιος Τάφος καὶ ἄλλοι τόποι καθαγιασθέντες ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος, τὰ ὅρη Ἑλαιῶν καὶ Θαβὼρ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς προβάλλονται ἐναργέστατα εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν καὶ βαθυτάτην προκαλοῦσι συγκίνησιν. Καὶ εἶναι ἡ πανήγυρις αὕτη τρανὴν μαρτύριον τῶν ἀρρήκτων δεσμῶν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους, αἷα δὲ καὶ ἐκδήλωσις βεβήτατα ἐρριζωμένου ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος.

Διότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἱστορικῆς στιγμῆς, καθ' ἣν

ἡ ζωογόνο πνοή τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀνέστησε τὸ ὑπὸ τὴν βαρυστάτην Ῥωμαϊκὴν δουλείαν καταπεπτωκὸς Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐστράφη τοῦτο μετὰ στοργῆς πρὸς τοὺς Ἁγίους Τόπους. Κατεκόσμησεν αὐτοὺς διὰ νῶν μεγαλοπρεπεστάτων καὶ λαμπρῶν χριστιανικῶν μνημείων, ἐξητράλισεν αὐτοὺς δι' ἀρειδῶν δωρεῶν καὶ κτημάτων ἐγκατεσπαρμένων εἰς ἐκάστην Ἑλληνικὴν γωνίαν, διετήρησεν αὐτοὺς ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς κατὰ πάσας τὰς περιπετείας καὶ μεταβολὰς τῆς Παλαιστίνης καὶ διεξήγαγεν ἀγῶνας δεινοὺς κατὰ τῶν ἑτεροδόξων, ἀποπειρωμένων ἐκάστοτε νὰ καταλάβωσιν αὐτούς. Μικρὰ φάλαγγ Ἑλλήνων μοναχῶν, ἡ ἔνδοξος Ἀγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης, ἀγρυπνεῖ παρά τὴν Ἁγίον Τάφον, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἐπὶ δέκα καὶ ἕξ ἡδὴ αἰῶνας.

Ἐπιδρομαὶ βρδάρων λαῶν κατὰ τῆς Παλαιστίνης, σταυροφορίαι τῶν δυτικῶν λαῶν, πόλεμοι καὶ καταστροφαι καὶ ἡ μόλις πρὸ μικροῦ λήξασα τουρκικὴ δουλεία δὲν ἰσχυρὰν νὰ ἐκτοπίσωσι τὴν μικρὰν καὶ ἱερὰν φάλαγγα.

Μένει ἐκεῖ ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων καὶ Ἡγούμενον τῆς Ἀδελφότητος πιστὴ εἰς καθήκον ἱερωτάτον μὲν, ἀλλὰ καὶ ἀγῶνας ἀπαιτοῦν, ἀληθῶς ἀφαντάστους. Ἡ ἐγκαρτερήσις τῆς προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν.

Ἄλλ' ὡς πάντοτε, οὕτω καὶ νῦν, ἵνα μὴ ἀποκάμῃ ἡ Ἀγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ἔχει ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, τὸ καθήκον δὲ τοῦτο ἔρχεται νὰ ὑπομνήσῃ ὁ Σύλλογος «Πανάγιος Τάφος», ὅστις δύναται μεγίστην νὰ ἐπιτελέσῃ ἀποστολὴν προκαλῶν τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην καὶ πρὸ πάντων διοργανῶν αὐτὴν καταλλήλως. Διὰ τῆς αὐτῆς δ' ἐνισχύσεως τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διότι πάντοτε δι' αὐτὸν ἡ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου στοργικὴ μέριμνα ὑπήρξε πηγὴ ἀνεξάντλητος τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἐαυτοῦ ἐνισχύσεως. Εὐτυχῶς ἐν τῇ ψυχῇ τῶν εὐσεβῶν Ἑλλήνων παραμένει πάντοτε ἀκμαία ἡ πρὸς τὸν Ἁγίον Τάφον ἀγάπη. Εὐρίσκομαι δὲ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀνακοινώσω, ὅτι ὁ εὐσεβὴς κ. Λάμπρος Βέτκος ἐδώρησεν 20000 πηχέων γήπεδον ἐν Πατησίοις πρὸς τὸν Σύλλογον «ὁ Πανάγιος Τάφος» χάριν τῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου ἱερῶν σκοπῶν. Ἡ δωρεὰ αὕτη λαμπρύνουσα τὴν σεμνὴν ταύτην συγκέντρωσιν ἡμῶν θὰ εὖρη ἀναμφιδόλως πολλοὺς τοὺς μιμητὰς καὶ θὰ προκαλέσῃ τὸν ζήλον ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων. Εἴθε δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος νὰ μὴ παύσῃ ἔχον διαρκῶς ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του πρὸς τὰ Προσκυνημὰ ἐκεῖνα, πρὸς τὴν κοιτίδα τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, πρὸς παρακαταθήκην, ἧς οὐδὲν τιμώτερον καὶ ἱερώτερον.

ἩΘΙΚΟΠΟΙΕΙ Ἡ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ:

Β'

Διδάγματα ἀρχαίων φιλοσόφων.

Το γνωρίζω, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινούς, εἰ ὁποῖοι παραδέχονται ὅτι ἡ διδασκαλία δὲν ὠφελεῖ, θὰ φέρωσιν ἔνστασιν καὶ θὰ εἴπωσιν: Εἰς τί χρησιμεῖσι ἡ παράθεσις γνωμῶν ἀρχαίων, οἱ ὅποιοι ἴσως νὰ μὴ εἶχον ψυχολογίαν καλῶς τὰ πράγματα, ἐν ᾧ οἱ νεώτεροι εἶναι ἐπιστημονικώτερον κατηρητισμένοι δυνάμει τῆς προόδου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφθασεν ἡ ἀνθρωπότης;

Δὲν ἀντιλέγομεν, ὅτι εἰς τὴν μηχανικὴν, φυσικὴν, ἰατρικὴν καὶ εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας ἐκκεντρικῶς προόδου ὁ ἀνθρώπος, ἐνεκὰ τῶν νέων ἀνακαλυφθέντων ὀργάνων. Τὸ ζήτημα ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐξετάζομεν, εἶναι ψυχολογικόν, δὲν ἀπαιτοῦνται τῶσα ὄργανα πρὸς διαφώτισιν. Ἐπομένως ὅ,τι εἶπον οἱ ἀρχαῖοι στηριζόμενοι εἰς τὴν πείραν καὶ παρατήρησιν εἶναι ἀληθῆς.

Μάλιστα δυνάμεθα νὰ διίσχυρισθῶμεν, ὅτι ἡ μαρτυρία τῶν ἀρχαίων εἰς ζητήματα τῆς ψυχῆς εἶναι ἀληθεστέρα τῆς τῶν νεωτέρων, διότι οἱ νεώτεροι ἴσως παραπλανῶνται ἀπὸ τὸς ἰδέας τῶν προηγουμένων, ἐν ᾧ οἱ ἀρχαῖοι ἐξετάζουσιν ἀπαθέστερον τὰ πράγματα. Τί λέγουσι λοιπόν;

Ὁ ποιητὴς Θέογνις (600 π. Χ.) ἐδίδασκεν: «Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλά μαθήσεαι, ἦν δὲ κακοῖσι συμμίσησι, ἀπολείς καὶ τὸν ἔοντα νόον». «Ἀπὸ τοὺς καλοῦς, λέγει, θὰ μάθῃς καλὰ, ἐὰν δὲ συναναστρέφῃς τοὺς κακοὺς, θὰ χάσῃς καὶ τὸ μικρὸν καλὸν τὸ ὁποῖον ἔχεις». Τὸ αὐτό, ἀλλὰ καθαρώτερον λέγει ἡ Ἁγία Γραφή: «Μετὰ οἴου οἴσιος ἔση, μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψῃς» (ψαλ. 17, 26-27). Ἐπίσης ὁ μέγας ἠθικὸς φιλόσοφος Σωκράτης ἐκήρυττεν, ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι μάθησις καὶ ἐξέφερε συχνὰ τὴν φράσιν «οὐδεὶς ἐκὼν κακός». Διίσχυριζετο δὴλα δὴ, ὅταν γνωρίζῃ ὅτι ὁ ἀνθρώπος τὸ καλόν, ἀφεύκτως θὰ τὸ κάμῃ. Καὶ θεβαίως τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθῆς καθ' ὅλην τὴν γρημμήν. Διότι καὶ ὅπως ἡ νεωτέρα ψυχολογία διδάσκει, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ θέλησις πρὸς μόρφωσιν καλοῦ χαρακτῆρος, καὶ ὁ Κύριος ἐξήρησε τὴν σωτηρίαν ἐκ τῆς θελήσεως, εἰπὼν, «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματθ. 16, 24). Ὁ δὲ μαθητὴς τοῦ Σωκράτους Πλάτων λέγει: «ὅταν ὁ ἀνθρώπος τύχῃ παιδείας ὀρθῆς, γίνεται θεϊότατος καὶ ἡμερώτατος», καὶ ὁ Ἀριστοτέλης προσθέτει ὅτι «τὰς ἀρετὰς ἀποκτῶμεν διὰ τῆς διδασκαλίας».

Περισσοτέρας θεβαίως μαρτυρίας ἡδυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν, ἀλλὰ τὸ θεωροῦμεν περιττόν. Διότι οἱ ἀνωτέρω φιλόσοφοι εἶναι τὰ καλύτερα πνεύματα, τὰ ὅποια ἀνέδειξε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότης. Καὶ ἀπορῶ τῶρα, πῶς μερικοὶ νεανίσκοι τῆς σημερινῆς μας ἐποχῆς, οἱ ὅποιοι μόλις ἐφθασαν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀκόμη δὲν ἐγνωρίσαν τί εἶναι καλὰ-καλὰ ἐπιστήμη, ἀποφαινοῦνται μετὰ στόμφου ὅτι «τὸ εἶπεν ὁ δεῖνα νεώτερος φιλόσοφος», «τὸ διδάσκει ὁ τάδε μυθι-

τοριογράφος* και ἀραδιάζουσιν ὡς παπαγάλοι μερικά ὀνόματα συγγραφέων τινῶν, τοὺς ὁποίους οὐδὲ καὶ αὐτοὶ γνωρίζουσι τί εἶναι.

Ἄληθῶς ἐκπλήττομαι μὲ τὴν σημερινὴν ξηνομυκίαν, ὅχι πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ καλοῦ, ἀλλὰ πρὸς ἀποδοχὴν τυφλῶς τοῦ κακοῦ. Μάλιστα θὰ μοῦ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐρωτήσω αὐτούς: Ἐὰν πρόκειται νὰ κατασκευάσωσι μίαν ἀλλαξιᾶν ρούχα πηγαίνουσιν ὅπου φθάσωσιν, εἰς τὸ πρῶτον τυχὸν ραφεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ εὑρωσι, εἰσέρχονται καὶ παραγγέλλουσι τὰ ρούχων, ἢ προηγουμένως ἐρωτῶσι τοὺς στενοὺς συγγενεῖς των ἢ τοὺς εὐλικρινεῖς φίλους των; Βεβαίως ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτύχε δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸ τυχὸν ραφεῖον. Ἐπίσης, ἐὰν ὑποφέρωσιν ἀπὸ σοβαρὰν ἀσθένειαν, παρουσιάζονται εἰς τὸν ἰατρον, ἢ φροντιστῶσιν ἐπιμελῶς νὰ ἐξετάσωσι περὶ αὐτοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μάθωσι καλῶς περὶ τῆς ἀξίας του καὶ τῆς ἐπισημονικῆς ἰκανότητός του, τότε παραδίδονται πρὸς αὐτὸν. Ἐἴνε ροδακώτατον, ὅτι ἐξακριβώνουσι πρῶτον λεπτομέρειας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἱατροῦ. Καὶ ἐὰν λοιπὸν λαμβάνουσι τὰς προνοητικὰ μέτρα διὰ τὰ ρούχων, δὲν πρέπει πολὺ περισσότερον νὰ προσέξωσι διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς των. Δὲν ἔχουσι καθήκον, πρὶν μελετήσωσι τὸ τάδε βιβλίον, πρὶν ἀναγνώσωσι τὸ δεῖνα μυθιστόρημα, νὰ ἐρωτήσωσι τοὺς γονεῖς των τὰ τέκνα, τοὺς διδασκάλους των οἱ μαθηταί, καὶ τοὺς χρηστοὺς φίλους των οἱ μεγάλοι; Διότι μερικά βιβλία εἶναι γραμμένα μὲ τοιαύτην τέχνην καὶ προσελκυστικότητά, ὥστε δύναται νὰ διασαλεύσωσι τὰς πεποιθήσεις καὶ αὐτοῦ τοῦ φρονιμωτέρου ἀνθρώπου. Πόσοι νέοι καὶ νέοι ἐκκληδύσαν τὴν ὑπόληψίν των ἐκ τῆς ἀπροσέκτου ὁρμῆς καὶ κακῆς ἐκλογῆς τῶν ἀναγνωσμάτων! Πόσοι ὑπάλληλοι τίμιοι καὶ εὐσυνειδήτοι, εἰς τραπέζας καὶ εἰς ἐταιρείας, διὰ νὰ μὴ ἀκούσωσι τὴν συμβουλήν τῶν ἐναρετωτέρων φίλων των, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀκούσωσιν ἄλλους φαύλους ἀνθρώπους, κατόπιν ἐφωράθησαν καταχραστὰ, ἀπατεῶνες, δόλιοι, καὶ ἐτάφησαν πλέον ἠθικῶς;

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ μὲν καλὴ διδασκαλία ὠφελεῖ καὶ ἀναδεικνύει, ἡ δὲ πονηρὰ καταστρέφει καὶ καταρρακώνει.

Ἄποια δὲ εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ θὰ τὸ εἴπωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον.

Σ. Γ. Α.

ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ ΕΚΚΛ. ΣΧΟΛΗ

Πρωτοθυσίων τῶν ἐξετάσεων τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιᾶς Σχολῆς, ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, 15 τοῦ μηνός, ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τοὺς ἀπολυθέντας μαθητὰς τῆς Ε' τάξεως. Ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος παρουσίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Γόντικα, τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν κ. κ. Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ πολλῶν ἄλλων. Ἀπελύ-

θησαν 23 μαθηταί τῆς Ε' Τάξεως, ἐξ ὧν πέντε μὲν ἀπετέλουν τὸ Θεολογικὸν Τμήμα, δεκαοκτὼ δὲ τὸ Διδασκαλικὸν Τμήμα. Ἐκ τούτων 4 μὲν ἀπελύθησαν μὲ βαθμὸν 9, 11 δὲ μὲ βαθμὸν 8, 7 δὲ μὲ βαθμὸν 7, καὶ 1 μὲ τὸν βαθμὸν 5.

Ἐν τῇ Λογοδοσίᾳ τοῦ κ. Διευθυντῆς πρώτον ἀνεκοίνωσε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ὅλων τῶν τάξεων τῆς Σχολῆς ὅτι δηλ. ἐνεγράφησαν ἐν ὄλῳ 155 μαθηταί. Ἐκ τούτων 4 μὲν ἀπεχώρησαν ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους, 3 δὲ ἕτεροι διέκοψαν τὰ μαθήματα λόγῳ ἀσθενείας, καὶ εἰς ἀπεβίωσεν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν 23 μὲν ἀπελύθησαν, 59 δὲ προάγονται ἀπὸ κατωτέρων τάξεων εἰς ἀνωτέρας, 52 δὲ παραπέμπονται εἰς μερικὴν ἐπαναξέτασιν, 3 δὲ εἰς ὀλικὴν ἐπαναξέτασιν κατὰ Σεπτέμβριον, καὶ 9 ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, ὅπως συγκροτηθῶσιν ἐπὶ τὸ τελειότερον. Εἶτα ἐξῆρε διὰ μακρῶν τὴν εὐδοκίμησιν τῆς Σχολῆς εἰς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν ὃν ἐξυπηρετεῖ. Ὑπέδειξε μέτρα τινὰ πρὸς ἀριωτέραν σκοπιμότητα τῆς Σχολῆς, ἥτοι α') τὴν μεταφορὰν τῆς Σχολῆς ἐκτὸς τῆς πόλεως, β') τὴν τροποποίησιν τῆς στρατιωτικῆς θητείας τῶν μαθητῶν κατὰ τρόπον μὴ παρακωλύοντα οὔτε τὴν σπουδὴν, οὔτε τὸν ἱερατικὸν προορισμὸν αὐτῶν, καὶ γ') τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς εὐθύς μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτῶν εἰς ἔργα κοινωνικῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, ἀφοῦ πρῶτον ἀσκηθῶσιν ἐπὶ ἓν ἔτος πρακτικῶς ἐν πρακτικῷ Φροντιστηρίῳ. Κατέληξε δὲ ἀπευθύνων προτροπὰς πρὸς τοὺς ἀπολυομένους ἀποφοίτους, ὅπως χωρήσωσιν ἀπτόητοι εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀγῶνα, δι' ὃν προπαρασκευάσθησαν, ἵνα λάβωσι παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ τὸν προσήκοντα στέφανον.

Μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ κ. Διευθυντοῦ ὠμίλησεν ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Γ. Γάγαρης, ὅστις παρέρστησεν εὐγλώττως τὴν ἀξίαν τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ ἐπιτελουμένου ἔργου, καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἀπολυομένους μαθητὰς εἰς τὸ περαιτέρω στάδιον τοῦ κοινωνικοῦ ἀγῶνος εἰς ὃν ἀποδύονται.

Μετὰ τὸν κ. Γάγαρην ὁ πρώην Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀνήγγειλε μετὰ πολλῆς χαρᾶς εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε προσφάτως ἡ Ἱεραρχία περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ Κλήρου.

Εἶτα δύο τῶν ἀποφοίτων, ὁ μὲν διὰ προσφωνήσεως ὁ δὲ δι' ἐμμέτρου ποιηματικοῦ ἀπεχαιρέτησαν τὴν Σχολὴν ἐκδηλώσαντες τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τε τὴν θρέψασαν αὐτοὺς Σχολὴν καὶ πρὸς τοὺς διδάξαντας Καθηγητὰς. Ἡ ὠραία τελετὴ ἔληξε μὲ τὸν ὕμνον τῶν Ριζαρειτῶν καὶ τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Κατὰ τὸν πρό τιμος δημοσιευθέντα ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζηκώστα, τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα, συμπληρώσαν τὸ 71ον ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του ἔτος, ἐστέγασε, διέθρεψε καὶ διεπαιδαγώγησε μέχρι τοῦδε 2507 ὀρφανὰ χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλανθρώπων ὁμογενῶν. Τὸ πολυτιμότεον τοῦτο καθίδρυμα τόσοσιν πλέον ἐπεβλήθη διὰ τῆς λαμπρᾶς λειτουργίας του καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς εἰς τοὺς τροφίμους του παρεχομένης μορφώσεως, πρὸ πάντων τῆς τεχνικῆς, ὥστε συχνὰ ἀκούομεν καταλειπόμενα ὑπὲρ αὐτοῦ κληροδοτήματα ὑπὸ φιλανθρώπων, τινὰ μάλιστα τῶν ὁποίων προκαλοῦσι τὸν θαυμασμόν. Ἄλλ' αἱ ὀσημέραι ἀναπτυσσόμεναι ἀνάγκαι τῶν τοιούτων ιδρυμάτων ἀποβαίνουσι τόσοσιν μεγάλαι καὶ ἐπιτακτικαί, ὥστε πάντοτε, μάλιστα δὲ νῦν, εἶνε ἐπίκαιρος μία ἐκκλησίαις πρὸς τοὺς φιλανθρώπους ὅπως ἐντείνουσι τὰς προσπάθειάς των διὰ νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ εὐρυνσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ κύκλου τῆς τόσοσιν εὐεργετικῆς τοῦ ιδρύματος τοῦτου δράσεως.

§§ Δίαν ὀρθῶς ἐν τῷ ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἀθήναις συγκροτηθέντι Ἀγροτικῷ Συνεδρίῳ ὁ κατ' αὐτὸ παρῶν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Γεωργικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν αἰδ. κ. Γ. Θεολογίτης ὑπερημύνθη μὲν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων κακίστας τὴν ἀπαλλοτριώσιν αὐτῶν, καθ' ἣν μάλιστα ἀπὸ τινος γίνεται αὕτη τρόπον, ἐτόνισε δὲ προσηκόντως τὴν σπουδαιότητα τοῦ θρησκευτικοῦ παράγοντος ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει, ὃν οὐδὲ ἀπλῆς κἂν μνείας ἠξίωσεν ὁ ὀμιλήσας κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο ἐπὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν ἀγροτῶν ὀργανώσεως Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Δ. Γληνός. Ἡ παράλειψις αὕτη ἂν μὲν ὀφείλεται εἰς λησμοσύνην, ἀρκεῖ μία διαβεβαίωσις τοῦ συνεδρίου—εἶπεν ὁ ἱερεὺς—ὅτι τὸ σχολεῖον, τὸ διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον προορισθῆσόμενον, θὰ βασιζέται ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τῶν μαθητῶν. Ἄν δὲ τυχὸν προῆλθεν ἐξ ἐχθρότητος πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀνατροφήν, θ' ἀκουσθῇ ἐκ μέρους τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου ὅτι καὶ ὅλα τοῦ κόσμου τὰ ἀγαθὰ κἂν παράσχη τὸ μέλλον σχολεῖόν του, εἶνε ἀπαράδεκτον ἐφ' ὅσον θέλει νὰ ἀγνοῇ τὴν χριστιανικὴν ἀνατροφήν.

§§ Ἐπιστέλλει πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ὁ αἰδ. Πρωτοσ. κ. Κύριλλος Ψύλλας : «Μετ' ἐκπλήξεως ἅμα καὶ ἀηδίας παρηκολούθησα διὰ τοῦ τύπου τὰ χθές ἐν τῷ αἰσχροδικεῖῳ κατὰ τοῦ Φαρμακοποιοῦ κ. Μωραΐτου. Ἐκ τῆς γενομένης δὲ διαδικασίας ἐσχημάτια τὴν γνώμην, ὅτι τὸ ἐπίσημον Κράτος ἐπιτρέψου τὴν πώ-

λησιν ὑποθέτων πρὸς παρεμπόδιον τῆς τεκνογονίας διαπράττει τὸ μεγαλείτερον τῶν κακουργημάτων, ἐμποδίζον τὸ ἔργον τῆς ἀναπαραγωγῆς τῆς φυλῆς. Καὶ καταλήγων ἐρωτῶ τὴν Δικαιοσύνην ὅτι πρέπει νὰ κατατομήται ὁ φονεύων διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ἐξ ἀμελείας, ἢ ὁ φονεύων ἐκ προμελέτης ὀλόκληρον γενεάν, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην;»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐγένοντο αἱ ἐτήσιοι ἐξετάσεις τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κορινθίας καὶ Γυθείου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν μελῶν τῆς Ἐφορείας τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἐκκλησίας». Μετὰ προσευχὴν ψαλλεῖσαν ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν καὶ προσφώνησιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἱερολ. Διακ. κ. Ἀκακίου, ἐξητάσθησαν πάντα τὰ ὀρφανὰ εἰς πάντα τὰ διδασθέντα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος μαθήματα, διεπιστάθη δὲ τὸ λίαν εὐχάριστον γεγονός ὅτι αἱ πρόοδοι αὐτῶν ὑπερέβησαν τῶν ἀκροατῶν τὰς προσδοκίας. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸ εὐσυνειδήτως ἐπιτελεσθῆναι ἔργον καὶ ἐπήγεσε προσηκόντως τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσιν τοῦ τε Διευθυντοῦ καὶ τοῦ διδασκάλου τῶν ὀρφανῶν κ. Παπαευθυμίου.

—Ἀπὸ τῆς προχθὲς Πέμπτης ἤρξαντο αἱ συνεδρίασι τοῦ συνεδρίου τῆς παγκληρικῆς ἐνώσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐχειροτόνησε τὸν ἱερακῆρκα τοῦ ναοῦ Σεραφεῖμ Παπακώσταν εἰς Πρεσβύτερον καὶ προσχειριστὸν αὐτὸν εἰς ἀρχιμανδριτὴν.

—Δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς τὸν Κλήρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος καθιστᾷ γνωστόν, «ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν τῆς ἐναγγος γενομένης ἐκτάκτου αὐτῆς συνελεύσεως ἀπεφάσισεν, ὅπως εἰ τυχὸν ἐκ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὸν ἐφαρμοσθέντα ἤδη συνταγματικὸν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐορτολογίου μετὰ τοῦ διορθωθέντος ἡμερολογίου εἰσάγωνται εἰς δίκην ἐπιφατρία, ἐπαγομένη καθαίρεσιν ἐκ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος».

—Διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κ.λ.π. Ὑπουργοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55257 τροποποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθμ. 314000 τῆς 12 Μαΐου ἐ. ἔ. ἀπέφασις τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ περὶ συστάσεως ἐρατικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνάγεσιν ἐκκλησίας «Ἀγίων Ἀναργύρων» Στροινίου, ἐγκρίνεται δὲ ὅπως ἐπεκταθῇ ὁ ἔρανος μετὰ τῶν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Ἰωαννίνων διακωνόντων Ἐπειρωτῶν.

—Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 6 Μαΐου ἐ. ἔ. κηρύσσεται ἀπαλλοτριωτέος ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ 85ου Οἰκοδομηκοῦ Συνεταιρισμοῦ Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ἀξιώματικῶν

Συν. Π. Ε. ὁ παρά τὸν Ἰλισσὸν κείμενος χώρος ἰδιοκτησίαις Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη (καὶ ἐφ' ὅσον ἀνήκει), ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα ἑπτακοσίων πεντήκοντα τετραγμέτρων.

— Διὰ Νόμου ὑπ' ἀρ. 3078, δημοσιευομένου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 132 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχ. Α') ἐπιτρέπεται τῷ ἱερῷ ναῷ Εὐαγγελιστρίας Τήνου α') ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον Πανόρμου ἐπὶ μίαν δεκαετίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατασκευῆς λιμενικῶν ἔργων ἐν τῷ λιμένι Πανόρμου, τὰ ὅποια ἤθελε προκρίνει ἢ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπῆ καὶ ἐγκρίνει τὸ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργεῖον· β') ὅπως ἢ αὐτὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ ἰδρύματος παράσχῃ ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ ναοῦ ἐφάπαξ συνδρομὴν εἰς τὴν κωμόπολιν Φλατάδου πρὸς τὸν μοναδικὸν σκοπὸν τῆς ὑδρεύσεως τῆς κωμοπόλεως. Ἡ χρηματικὴ εἰσφορὰ ἐκ μέρους τοῦ ταμείου τοῦ ἰδρύματος πρὸς τὸ λιμενικὸν ταμεῖον Πανοριμίων ὀρίζεται εἰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς ἑτησίως καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα δέκα ἐτῶν. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τῆς ἐτησίας καταβολῆς τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἢ δὲ καταβολὴ θὰ γίνεταί εἰς δύο ἴσας δόσεις, ἕξ ὧν ἡ μία τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, ἢ δὲ ἄλλη τὸν μῆνα Σεπτέμβριον. Ἡ συνδρομὴ τοῦ ἱεροῦ ἰδρύματος πρὸς τὴν Κοινότητα Φλατάδου ὀρίζεται εἰς δραχμ. 25.000 ἐφάπαξ.

— Διὰ διατάγματος, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἀνετέθη ἡ διδασκαλία τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων τῆς ἐν Ἀρτῇ Ἱερατικῆς Σχολῆς εἰς τὸν καθηγ. κ. Ἀθαν. Ἀνδρεόπουλον, ἢ δὲ τῆς τελετουργικῆς εἰς τὸν ἱερέα τῆς αὐτῆς πόλεως Σταυρ. Παπαχρήστου, ἐπὶ τῷ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Σχολῆς ἀναγεγραμμένῳ ἐπιμισθίῳ, τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἀρχομένης ἀφ' ἧς ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν.

— Διὰ Νόμου ὑπ' ἀρ. 3079 ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπιτρέπεται ἢ ἀνέγερσις μεγάλου ναοῦ Βοζαντινοῦ ρυθμοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Τήνῳ, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ τε ὑπάρχοντος ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ τῶν παρεκκλησιῶν αὐτοῦ, ἅτινα τότε μόνον θέλουσι κατεδαφισθῆ, ὅταν συμπληρωθῇ ὁ νέος ναός. Ἡ ἐπιβλέψις τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ νέου ναοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐκάστοτε ἐκ κυριῶν καὶ παραπληρωματικῶν μελῶν συγκειμένην Ἐπιτροπὴν τῆς Εὐαγγελιστρίας, εἰς ἣν συμμετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ ἐκάστοτε πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος Τήνου. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἀνεγέρσεως θέλουσι διατίθεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου κατατετήσόμενα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ διοικουσα τὸ ἱερόν ἱδρυμα Ἐπιτροπὴ θέλει προκηρύξει διαγωνισμὸν διὰ τὴν σύνταξιν σχεδίου ναοῦ καὶ ἐν γένει τῶν τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν λεπτομερειῶν τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ. Πόροι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ ὀρίζονται α) Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων δαπανῶν

πρὸς συντήρησιν τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος ἐξωραϊστικῶν καὶ ἐν γένει κοινωφελῶν ἔργων ἐν τῇ νήσῳ Τήνῳ τὰ ἡμίση περισεύματα τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων, βεβαιούμενα τὴν 31ην Δεκεμβρίου, κατατίθενται ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τῶν μελῶν τῆς ἐκάστοτε Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως. β) Αἱ ὀνομαστικαὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ προσφοραὶ τῶν εὐλαδῶν προσκυνητῶν, αἵτινες μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ γραμματίου παραλαβῆς προσυπογραφομένου παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος, καταγραφόμεναι εἰς κεφάλαιον ὠρισμένου τῶν ἐσόδων τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, κατατίθενται καὶ αὐταὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐντόκως. Ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ συσταθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος ὑποεπιτροπαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μεγάλου ναοῦ.

— Διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς κ.λπ. ὑπουργοῦ ὑπ' ἀριθμ. 34919 παρέχεται ἢ ἀδεία εἰς Ἐπιτροπὴν ὅπως συλλέξῃ ἐράνους ἐφάπαξ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1924 μεταξὺ τῶν κατοικῶν τῶν συνοικιῶν Δεργούτης καὶ Μακρυγιάννη ὑπὲρ ἀποπερατώσεως τοῦ ἡμιτελοῦς ἱεροῦ ναοῦ ἀγίου Γεωργίου Δεργούτης.

— Ὁ ἱερατικὸς προϊστάμενος τῆς ἐν Πεσακίᾳ Φλωρίδος τῆς Ἀμερικῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Κοινοτήτος ἀρχιμ. κ. Χρῦσανθος Καπλάνης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δραχ. 100 ὑπὲρ τοῦ «Ἀσύλου τοῦ ἀγ. Ἀνδρέου».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Ἐπανέκαμψεν εἰς Ἀθήνας ἐξ Ἀμερικῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κοζάνης κ. Ἰωακείμ.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ ἀφορμῆς ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἐκ μέρους τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένου ὄργανου τῶν Ρώσων «Πρὸς Νουάρ», δημοσιεύοντος ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον συνεργάζεται μετὰ τῶν Σοβιετικῶν καὶ τῶν Κομμουνιστῶν διὰ πολιτικούς σκοπούς, ἢ Τουρκικὴ Ἀστυνομία ἤρξατο ἤδη σχετικῶν ἔρευνῶν περὶ κληρικούς τε καὶ λαϊκούς. Τούτου ἕνεκα τὸ Πατριαρχεῖον εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ ἀνακοινωθέν, δι' οὗ χαρακτηρίζεται ὡς ἀνακριβέστατα τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ξενογλώσσου δημοσιογραφικοῦ ὄργανου διασπειρόμενα. Δηλοῦν δὲ ὅτι, ὡς καθαρῶς θρησκευτικὴ Ἀρχή, μόνον περὶ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἀσχολεῖται καὶ μόνον περὶ αὐτῶν ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων Κρατῶν. «Οὕτω, λέγει τὸ ἀνακοινωθέν, α') τοῦ ἐν Μόσχᾳ Μετοχίου τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου κατασχεθέντος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡγουμένου αὐτοῦ Ἰακώβου, εἰς συνοδικὸς Ἀρχιερεὺς μετέβη εἰς τὴν ἐνταῦθα Ρωσικὴν Ἀντιπροσωπεῖαν ἵνα ἀνακοινώσῃ τὸν διορισμὸν τοῦ νέου Ἡγουμένου Βασιλείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄρσιν τῆς κατα-

σχέσεως. Περί τοῦ ἀντικειμένου δὲ τούτου τὸ Οἶκουμ. Πατριαρχεῖον ἐπεκαλέσθη καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, λίαν εὐγενῶς ἀπαντήσαντος. β'.) Ἐπίσης τοῦ προεδρεύοντος τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ἀρχιεπισκόπου Ὁδησοῦ Εὐδοκίμου ὑποβαλόντος μετὰ δεκαεπτὰ ἐτέρων ἀρχιεπισκόπων γραπτὴν αἴτησιν περὶ τῆς διὰ τῆς παρεμβάσεως τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου ἐξομαλύνσεως τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικῆς διαστάσεως καὶ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος ὑποβαλόντος διὰ τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου ταυτόσημον αἴτησιν, ἢ ἐνταῦθα Ρωσικὴ ἀντιπροσωπεῖα ἐζήτησε παρὰ τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου νὰ λάβῃ γνώσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Πατριαρχείου. Καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ρώσου ἀντιπροσώπου, ἀπερχομένου εἰς Μόσχαν, ἐζήτηθη νὰ δοθῇ αὐτῷ σημεῖωμα τῶν ληφθειῶν ἀποφάσεων, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἡ ἐνέργεια λοιπὸν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου καὶ ἡ ἐπαφὴ αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐνταῦθα Ρωσικῆς ἀντιπροσωπείας περιωρίσθη εἰς ταῦτα τὰ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως ζητήματα. Πᾶσαι δὲ αἱ λοιπαὶ σπερμολογίαι περὶ πολιτικῶν διαπραγματεύσεων καὶ συνεννοήσεων τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου πρὸς κομμουνιστὰς ἢ ἄλλους εἰσὶν ἐντελῶς ἀνυπόστατοι, τιθέμεναι εἰς κυκλοφορίαν πρὸς δυσφημισμὸν τοῦ Πατριαρχείου».

—Κατὰ πληροφῶριαν πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον, Τοῦρκοι ὑπάλληλοι ἀφῆρσαν ἀπὸ ναοῦ τινος τῶν Μετρῶν διάφορα ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη, ἰσχυρισθέντες ὅτι εἶχον διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τῶν. Εἰς πρότασιν δὲ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ, ὅπως παρουσιάσωσιν ἀντίγραφον τῆς διαταγῆς ταύτης, οἱ Τοῦρκοι ἠρνήθησαν νὰ παρουσιάσωσιν αὐτήν.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεβροκοπίου κ. Δαμασκηνὸς λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς καὶ ὑπὸ τῆς «Ἐκκλησίας» ἀναγραφείσης εἰδήσεως ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἔθεσεν αὐτὸν εἰς διαθεσιμότητα, παρακαλεῖ δι' ἐπιστολῆς του νὰ προσθέσωμεν εἰς ἐπεξηγήσιν πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων, ὅτι, κατ' αὐτόν, ἡ ἀπόφασίς εὐτῆ τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ὡς ληφθεῖσα αὐθαίρετως, κατὰ παράβασιν τῶν ἱερῶν κανόνων εἰς εὐς ἀντίκειται ἢ παῦσις ἀρχιερέως, κατὰ παράβασιν τῶν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐπιβαλλομένων δικονομικῶν τύπων ὑπὸ δικαστικοῦ σώματος ἀμφισβητήσιμου κανονικότητος καὶ ἀποδεδειγμένως ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένου, καὶ ἐπὶ ἀνυποστάτων κατηγοριῶν στηριχθεῖσα, προσβληθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ μέχρι σήμερον ἀτονεῖ καὶ νομικῶς δὲν εἶνε ἐκτελεστή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

—Κατὰ πληροφῶριαν τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ τύπου, τῆ 1ῃ Ἰουνίου ἐ. ἔ. συνήλθον ἐν Κλίρῳ πολλοὶ ὀρθόδοξοι Σύροι πρὸς σύσκεψιν περὶ ἐνδιαφερόντων αὐτοῦς γενικωτέρων ζητημάτων. Ἐν τῷ ζητήματι τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Σύρων Ὀρθοδόξων ἢ οἰκεία Ἐπιτροπὴ ἐξέθετο τὰ περιστατὰ αὐτῆς, καθ' ἃ ἡ ἴδρυσις Μέγκλις

Μίλλου (ἐθνικοῦ Συμβουλίου) δὲν πρέπει νὰ θίξῃ τὰ δικαιώματα τῆς καθεστηκυίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μόσχας πρὸς τὸν Λονδίνειον «Σάν-δεῦ Ἐξπρές» ὁ Πατριάρχης Τύχων, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν συνεννοήσεως πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας», αὐτοὺς ἐκείνους, δηλαδή, οἵτινες καὶ εἶχον καθαιρέσῃ αὐτόν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιθυμίας ταύτης τοῦ Πατριάρχου θὰ εἶναι, ὡς ἐλπίζεται, ἡ προσεχῆς σύγκλησις Συνόδου ἐν Μόσχᾳ, ἐν ἣ θὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἢ τε Ζῶσα Ἐκκλησία καὶ οἱ περὶ τὸν Πατριάρχην Τύχωνα, ὅστις δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀναδειχθῇ καὶ πάλιν ἀρχηγὸς τῆς ποθουμένης ἐνιαίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ρωσίᾳ.

—Ἴδου διὰ τίνων εἰδήσεων τρέφουσι τὸ ἐν Ρωσίᾳ ὀρθόδοξον κοινὸν αἱ μπολασεβικαὶ ἐφημερίδες πρὸς ἴδια τέλη: «Ὁ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμηνικοῦ Πατριάρχου ἀρχιμ. Βισλίειος Δημόπουλος ἔλαβεν ἐκ Κων]σταντινουπόλεως ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, καθ' ἣν ὁ Οἶκουμ. Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ζ' ἐκήρυξε τὸν Πατριάρχην Τύχωνα ἐκπτώτον τοῦ θρόνου, οὕτω δὲ ἐκύρωσε τὴν ἀπόφασιν, τὴν ληφθεῖσαν ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Μόσχας τοῦ 1922. Συγχρόνως ὁ Οἶκουμ. Πατριάρχης ἀνεγνώρισε τὴν ὑπάρχουσαν Σύνοδον ὡς ἐπίσημον κεφαλὴν τῆς Ρωσικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἐν Κάρλοβιτς μοναρχικὴ σύνοδος κηρύσσεται διαλελυμένη, οἱ δ' εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δραπετεύσαντες ἐπίσκοποι παραπέμπονται εἰς ἐκκλησ. δικαστήριον».

—Περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον ἐν Βερολίνῳ ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον Βερολίνου ὑπὸ τῶν Ρώσων Ἀρχιερέων Εὐλόγιου καὶ Σεργίου ὁ [αὐτότῳ προϊστάμενος τοῦ Ρωσικοῦ ναοῦ Ἀρχ. Τύχων, τῶς ὑποπύραντις τῆς ἐν Κιέβῳ Θεολογικῆς Ἀκαδημίας.

—Καθ' ἃ ἀναγινώσκωμεν ἐν ρωσικῷ φύλλῳ τοῦ ἐξωτερικοῦ, περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐπεσεκέρθη ἐν Ἀγ. Ὅρει τὴν μονὴν ἀγ. Παντελεήμονος ὁ πρῶτον Οἶκουμ. Πατριάρχης κ. Μελέτιος, μετὰ πολλῶν τιμῶν γενομένου δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῆς Ἀδελφότητος τῆς μονῆς. Λόγου γενομένου περὶ τῆς μελλούσης νὰ συγκληθῇ Οἶκουμ. Σύνοδος ἡ Α. Π. ὑπέδειξεν ὡς τὸν καταλληλοτάτον τόπον τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἔνθα ἡ μονὴ ἀγ. Παντελεήμονος ὡς ἐκ τῆς εὐρυχωρίας καὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς εὐκολιῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ξενίσῃ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ρωσ. ἐφημερίδος ρώσος μοναχὸς τῆς μονῆς ἀγ. Παντελεήμονος περιγράφει τὰς εὐκολίας, ὡς θὰ ἠδύνατο νὰ παράσῃ εἰς τὰ μέλη τῆς Οἴκουμ. Συνόδου ἢ ρωσικῆς μονῆς μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς ὡς καὶ τὸ Ἅγιον Ὅρος, τοῦ ὁποῦ ἐξίρει: τὰ πλεονεκτήματα διὰ μίαν τοιαύτην Σύνοδον ὑπὲρ πάντα ἄλλον τόπον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, τὸ ἐκεῖ Ὑπουργεῖον τῶν θρησκευμάτων κατήρτισε νέους τινὰς νόμους, διενεργήσασθαι διαρραγώσεως τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς Δυτικῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἐκκλησίας, εἰς δὲ καὶ νόμον ἀφορῶντα τοὺς Μουσουλμανικοὺς. Ἐξαιρετικὴν σποδασιότητα ἔχει ἕτερος νόμος ρυθμίζων τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐν τῷ βασιλείῳ Βουλγαρίας Ἐκκλησιῶν σχέσεις. Δι' αὐτοῦ τίθεται ἐπιβαρύνουσα τὸς ἀμοιβαίας ἀποσχιρήσεις, ὡς μέχρι τοῦδε συμβαίνει, μάλιστα ὡσαύτως ὀρθόδοξός τις θέλων νὰ διαζευχθῇ τὴν σύζυγον του καὶ μὴ δυναμένος νὰ λάβῃ διαζύγιον, ἀπεσπάζεται πρὸς τοὺς Διαμαρτυρομένους ἢ καὶ τοὺς Μωαμεθανοὺς, ὅτε καὶ συναζευγνυτο ἑτέραν ἀδιαφορῶν περὶ τῆς πρώτης.

ΑΓΙΑ ΓΗ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἀνεσκόφησαν ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Σομμερρελὸ τὰ εἶρηπια παλαιᾶς Συναγωγῆς ἐν Καπερναοῦμ. Ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἡ ἐν ἧ τὸ πρῶτον ἐδιδάξεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Το ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ «Osservatore Romano», σχολιάζον ἄρθρον τῆς «Τριμπύνας», δι' οὗ ὁ ἀρθρογράφος ὑπὸνίσσετο τὴν πιθανότητα διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ἐγράψαν ἐσχάτως ὅτι ἡ μετὰ τὸν πόλεμον ἐναρξίς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Γαλλίας καὶ Βατικανοῦ ὀρειλεταίεις αὐτὴν ταύτην τὴν Γαλλίαν, ἡ δὲ Ἁγία Ἐδρα ἐξ ἐστῆς πρὸς τὴν εἰρήνην παρέσχε τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς ἐνταῦθα. Ἄν δὲ νῦν οἱ νέοι Κυβερνήται αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐδρας θελήσῃεν νὰ ρηξῶσιν ἀπαξ ἔτι τὰς ὑφισταμένας ἐν μεταξὺ Ἁγίας Ἐδρας ἐγκαρδίου σχέσεις, δὲν θὰ ἐπιμνησθῇ Ἁγία Ἐδρα, ἀλλὰ θὰ λυπηθῇ μόνον αὐτὴ, διότι, ἐπὶ ἐδοθη τὴν Γαλλίαν εὐκαιρία πρὸς εἰρήνευσιν, οὕτω ἀσπλην αὐτὴν νὰ ἀπολεσθῇ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων, ἐπὶ Ἐπιτροπῇ τῶν Διεθνῶν Ἱερῶν ἀποδημιῶν εἰς Παλαιστίνην» προπαρασκευάζει τὴν 53ην ἱερὰν ἀποδημίαν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἣτις θὰ διαρκῆσῃ ἀπὸ τῆς 6 Αὐγούστου μέχρι τῆς 16 Σεπτεμβρίου, χρονικὸν διάστημα εὐνοϊκὸν πρὸ παντὸς διὰ τοὺς καθηγητὰς καὶ σπουδαστὰς, λόγῳ τῶν διακοπῶν. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀποδημίας, ὄργανουμένης ὑπὸ τῶν Ἀσσομψιονιστῶν, οἱ προσκυνηταὶ θὰ ἐπισκεφθῶσιν οὐχὶ μόνον τὴν Παλαιστίνην, ἀλλὰ καὶ τὴν Μάλταν, Ἀθήνας, Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Ρόδον, Κύπρον, Συρίαν καὶ Αἴγυπτον.

—Ἡ 6η Ἀπριλίου ε. ε. ἦτο ἡ πεντηκοστὴ ἐπετηρὶς διακονίας τοῦ Καρδινάλιου Μερστέ, Ἀρχιεπισκόπου Μαλίνης. Ἡ ἐπετηρὶς αὕτη, καθ' ἃ διὰ μακρῶν γράφει ὁ ξένος ἐκκλησιαστικὸς τύπος, ἐρωτάσθη πανηγυρικώτατα τῇ 12ῃ Μαΐου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συμπτώσεως αὐτῆς

μετὰ νηστειῶν ἡμερῶν. Ὁ Καρδινάλιος Μερστέ θεωρεῖται μία ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν φυσιογνωμιῶν τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ δόξα τοῦ ἡρωϊκοῦ Βελγίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ὁξφόρδῃ συνελθούσης Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου πρὸς προσαγωγὴν διεθνούς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν» ἐγένετο αἰθὴς συζήτησις περὶ τῆς μετὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας συνεργασίας τοῦ Συνδέσμου. Καὶ ὁ μὲν κ. Ramsay ἐξάρας τὰ ἐκ τῆς συνεργασίας ταύτης μέλλοντα νὰ προκύψωσιν ἀγαθὰ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως πρῶτον ἄρξῃται παράλληλός τις κίνησις ἐν τῇ Ρωμ. Ἐκκλησίᾳ πρὸς ἣν νὰ συνδεθῇ βραδύτερον καὶ ἡ Ὁρθόδοξος. Ἄλλ' ὁ κ. Dickinson ἀνέπτυξε τὸ ἀδύνατον τῆς τοιαύτης συνεργασίας μετὰ τὰς δηλώσεις, τὰς γενομένας πρό τινας ὑπὸ τοῦ καρδινάλιου Dubois, ἀπαντήσαντος ὅταν ἐκλήθη νὰ συνεργασθῇ εἰς εἰρηνευτικὴν τινα ἐν Γαλλίᾳ κίνησιν, ἧς μετεῖχον καὶ οἱ Προτεστάνται, ὅτι δὲν δύναται νὰ συμπαρακαθήσωσιν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πλάνη.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου τὸ κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ε.ε. συνελθὸν ἐν Ὁξφόρδῃ σενέδριον τῶν Ἐκκλησιῶν, προτάσει τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας Σερβίας ἀπεφάσισεν, ἵνα ἡ προσεχὴς κατὰ τὸ φθινόπωρον συγκροτηθησομένη Συνέλευσις τοῦ Συνδέσμου γίνῃ ἢ ἐν Ρουμανίᾳ ἢ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, οὐχὶ δὲ εἰς μέρος τῆς Μακεδονίας, καθὼς προὔτεινεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐξαρχίας Βουλγαρίας. Ὁ τελικὸς ὀρισμὸς τοῦ τόπου ἐπαρέθη εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἴκου. Πατριαρχεῖου.

—Κατὰ στατιστικὰς ἐκ Βελιγραδίου πληροφορίας, τὸ ὑπὲρ τῶν διαφόρων θρησκευμάτων κοινὸν τοῦ κρατικοῦ Σερβικοῦ προϋπολογισμοῦ ἔχει ὡς ἔπεται: διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας δηνάρια 29.045.553.50, διὰ τὴν Εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν δην. 506.087, διὰ τὸ Μωαμεθανικὸν θρησκεῦμα δηνάρια 14.230.757, διὰ τὴν Μουσουλμανικὴν Σχολὴν τοῦ Σεριγιάτ, διὰ τὸ Μουσουλμανικὸν Γυμνάσιον καὶ τὸν Μεδρεσέν 2.451.280 δηνάρια, διὰ τὸ Ἰσραηλιτικὸν θρησκεῦμα 284.612, εἰς ἱερεῖς πάντων τῶν θρησκειῶν καταστάντας ἀναπήρους 150.000 δηνάρια.

—Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Semaine religieuse» τῆς Γενεύης, ὅτι κατὰ τὸν τελευταῖον χειμῶνα ἀνευρέθη ἐν Αἰγύπτῳ, μεταξὺ Καῖρου καὶ Ἀσσοῦν, ὑδρία κεκλεισμένη κατὰ τὸ ἥμισυ περιέχουσα μικρὸν κύλινδρον ὄγκου πυγμῆς. Ὁ κύλινδρος οὗτος εἶναι χειρόγραφον ἐπὶ παπύρου, χρονολογούμενον ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ τερατῆτος αἰῶνος καὶ περιλαμβάνον τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου εἰς Κοπιτικὴν γλῶσσαν, εἶναι γραμμικὸν δι' ἑλληνικῶν κεφαλαίων γραμμάτων, εἶναι πολὺ μεταχειρισμένον, παρέστη δὲ ἀνάγκη πολλῶν προφυλάξεων ἵνα διατηρηθῇ ἀκέραιον κατὰ τὴν ἐκτύλιξίν του. Οἱ σοφοὶ καταγίνονται εἰς τὴν

μετάφρασιν του. Ὑποτίθεται ὅτι ἐγγραφή ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου ὅστις μετὰ τὴν ἀποστασίαν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔδωκε νέαν ὄθησιν πρὸς διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιέννης, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μοῦνστρ κ. Χοῦμπερτ Γκριμ ἀνέγνωσε τὰ γράμματα πλακῶν τινων, ἀνακαλυφθεισῶν πρὸ τινος εἰς τὸ ὄροπέδιον Σεραμπὶ ἐλ Τσαδάμ (ΝΔ. μέρος τῆς χερσονήσου τοῦ Σινᾶ) ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Ἀρχαιολόγου Φλίντερς Πέτρι, θεωρουμένων δὲ ὡς μέρη τῶν πλακῶν τοῦ Μωϋσέως. Εἰς τὸ ἀνω μέρος μιᾶς ἐκ τῶν πλακῶν εὑρηται ἐβραϊστὶ ἢ ἀκόλουθος φράσις: «Ἐξήχθη ἐξω τοῦ Νείλου ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βασιλείας». Αἱ πλάκες περιέχουσι ἐπίσης τὰ ὀνόματα τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Μανασσὴ καὶ τοῦ Μωϋσέως.

—Ἡ «Semaine Religieuse» τῆς Γενεύης, ἀναφερομένη εἰς τὴν πρὸ τινος χρόνου γενομένην ἀνὰ τὰ Βελγία ἐπίσκεψιν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Χ.Α.Ν. κ. Ἰ. Μότ γράφει, ὅτι οὗτος ἐπεσκέφθη πάντας σχεδὸν τοὺς ὀρθοδόξους Μητροπολίτας, πλὴν τῆς Ρωσίας, καὶ ἔσχε μετ' αὐτῶν μακρὰς συνεντεύξεις. Πανταχοῦ, λέγει τὸ προτεσταντικὸν φύλλον, ἐγένετο δεκτὸς ὁ κ. Μότ μετὰ συμπαθειῶν, οἱ δὲ Πατριάρχαι παρέσχον αὐτῷ πραγματικὰ δείγματα τοῦ πνεύματος τῆς συνεργασίας. Πανταχοῦ δὲ τόσον εἰς τοὺς πολιτικούς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς κύκλους καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς ὀργανώσεις εὔρε ζηλωτὰς τοῦ ἔργου τῆς κοινῆς ἐνώσεως καὶ ὠμίλησε πλειστάκις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον. Ἡ Semaine Religieuse βλέπει ἐν τῷ ἐπιτυχεῖ τούτῳ ταξιδίῳ τοῦ κ. Μότ ἀφορμὴν αἰτίων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀδελφώσεως ἀποτελεσμάτων.

—Ὁ ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀμερικανικὸς πρόξενος, κατὰ τὴν «Semaine Religieuse», ἀναφέρει ἐν ἐπισήμῳ αὐτοῦ ἐκθέσει ὅτι εὑρίσκεται καὶ πάλιν «μάννα» ἐν τῇ Ἄνω Μεσοποταμίᾳ καὶ τῷ Κουρδιστάν, ὡς καὶ κατὰ μῆκος τῶν Περσικῶν συνόρων. Τὸ μάννα τοῦτο πίπτει ὑπὸ μορφήν ὀρόσου κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον καὶ μένει ἐπὶ τοῦ φυλλώματος τῶν δρυῶν. Σκληρύνεται παρῶθεν καὶ καθίσταται κοκκῶδες. Οἱ κάτοικοι τῶν τόπων ἐκείνων συναΐουσι ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς, πρὸ τῆς θερμότητος τῆς ἡμέρας σείοντες τὰ δένδρα καὶ ρίπτοντες αὐτὸ ἐπὶ ἠπλωμένων σινδωνῶν.

NEA BIBLIA

Οὐὶλλιαμ Μίλλερ Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ Ρωμαίων Φράγκων καὶ Τούρκων. Μονογραφίαι μεταφρασθεῖσαι ὑπὸ Σπυρίδ. Π. Λάμπρου. Τεῦχος πρῶτον: Οἱ Ρωμαῖοι ἐν Ἑλλάδι. Ἐν Ἀθήναις 1924 Τύποις «Φοῖνικος». — Ἡ ἔκδοσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν «Ἐπιτροπὴν ἔκδόσεως τῶν καταλοίπων Σπυρίδωνος Λάμπρου,

ἣτις ἀνέλαβεν ὅπως ἐκδίδη ἐν ἰδίῳις φυλλαδίῳις κατὰ χρονικὰ διαστήματα τὰ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου μεταφρασθέντα ἄρθρα καὶ τὰς μονογραφίας τοῦ γνωστοῦ Οὐὶλλ. Μίλλερ, ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἐτέλει ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους, τοὺς Φράγκους καὶ τοὺς Τούρκους. Τὸ τεῦχος εἶνε ἐκτετυπωμένον ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας, τιμᾶται δὲ δρ. 7.

—*Ἀλέξαντος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς συνδρομῆς τῇ 30 Μαΐου, παρακαλοῦνται οἱ μὴ καταβαλόντες αὐτὴν συνδρομηταὶ νὰ σπεύσωσιν εἰς ἐξόφλησιν αὐτῆς.*

—*Ἐπειδὴ ἔνιοι τῶν ἀδελφ. ἐφημερίων παραπονοῦνται διὰ τὴν μὴ τακτικὴν λήψιν τοῦ φύλλου ἢ ὑπηρεσία τῶν Γραφείων τῆς «Ἐκκλησίας» προάγεται νὰ δηλωσῶν ὅτι τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ φύλλου διεξαγομένης τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς, ὑπεύθυνοι οἶας δὴ ποτε παραλείψεως εἶνε οἱ κατὰ τόπους ἀγροτικοὶ διανομεῖς.*

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Γυθείῳ Ἰ. Μονῆς Ζερμπίτης.

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 6ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 π. μ., ἐν Γυθείῳ, ἐνώπιον τοῦ Θ. Διακῆκου, τὸ ἐν Γυθείῳ κείμενον μαγαζεῖον τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτης τῇ 9 Ἰουλίου 1924.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Διονύσιος Μινόπετρος Ἀρχιμ.

Ἀγαθάγγ. Γκούβερης Ἱεροδ.

Νίκων Κρητικὸς

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἰ. Μονῆς Ὑψηλοῦ

Προκηρῶσσει ὅτι,

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 6ῃ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 10—12 π. μ., ἐν Σιγρίῳ, διακοσίων πεντήκοντα (ἰριθ. 250) περίπου ὀκάδων προβατομαλλίων καὶ ἑξακοσίων (ἰριθ. 600) περίπου ὀκάδων κυάμων τῆς Μονῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ Γραφείῳ Σιγρίου.

Ἐν Ἰ. Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 7ῃ Ἰουλίου 1924.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Ἰγούμ. Ἱερομ. Φώτιος

Ταμίης > Θεόκλητος

Γραμματεὺς » Κλεώπας

Ἐν Ἀθήναις Τύποις «Φοῖνικος» Σταδίου 38